

"Livet har förändrats radikalt för många av de elever som kommer hit. Saker som barnen tyckte var självklara förut måste de nu lära sig på nytt."

Felicia och Bea med vårdhunden Svea.

Med Svea blir träningen en lek

En varm vän som aldrig dömer. På Alviksstrandskolan i Stockholm är vårdhundar en del av rehabiliteringen.
– Svea tränar mitt tålamod, säger Felicia Agerstig.

TEXT Carina H Ahnstedt FOTO Christian Hagward

–FÅNGA, SVEA!

Bea kastar upp en godis i luften. Staffordshire bullterriern Svea fångar den skickligt i ett hopp. Bea fortsätter att träna kommandon. Svea får sitta, ligga, gå och stanna allt efter Beas önskemål. Bea är 12 år och har haft hjärnhinneinflammation. Nu är hon på Alviksstrandskolan under 20 veckor för rehabilitering. Felicia Agerstig är 14 år och är på skolan lika länge för en utredning, dessutom repar hon sig efter att ha haft leukemi.

Alviksstrandskolan är en del av Resursteamet. Resursteamet arbetar på uppdrag av Astrid Lindgrens barnsjukhus och fungerar som ett led mellan vård och skola för barn mellan 7 och 16 år som har en förvärvat hjärnskada.

–Livet har förändrats radikalt för många av de elever som kommer hit, berättar arbetsterapeuten Élena Hammarström. Saker som barnen tyckte var självklara förut måste de nu lära sig på nytt.

Sedan drygt ett år har hon och en kollega därför arbetat med vårdhundar i rehabiliteringen. Framför allt stärker hundarna motivationen. För ett barn som har tränat på samma sak gång på gång gör samvaron med hunden att fokuset förskjuts från uppgiften till leken med hunden.

–Det känns inte som träning utan som fritid, säger Felicia Agerstig. Vi övar på en massa saker utan att det känns jobbigt.

”JAG BLIR GLAD AV SVEA”

Tillsammans med en hund blir det lättare att komma iväg på promenader, ”hunden måste ju kissa”, men också att träna balans, styrka,

snabbhet och motorik. Dessutom kan man öva turtagning, röst och artikulation samt förmågan att ta emot och ge instruktioner.

Élena Hammarström stegar upp en runda i gymnastiksalen som barnen ska gå tillsammans med Svea.

–Här svänger ni, här stannar ni, här ska Svea skälla och här går ni tillbaka. Det är många saker att komma ihåg. Klarar ni detta? undrar hon.

En annan populär övning som tränar både barnets och hundens minne är att gömma godis. Felicia och Bea gömmer några godisbitar på kluriga ställen, bakom kuddar, under en kon och på en hylla. ”Leta,

Svea” uppmanar de, och Svea hittar så småningom allihop.

–Jag blir glad av Svea, förklarar Bea och ler stort samtidigt som hon skänker iväg ännu en godis.

Élena Hammarström och Svea har tillsammans gått på Vårdhundskolan. Sveas slutprov är inte klara, så det står fortfarande ”elev” på hennes banderoll. Att både förare och hund är utbildade tycker Élena är viktigt.

–Jag som förare måste kunna styra och anpassa aktiviteter som passar för var och en. Dessutom ställs stora krav på hunden, den måste vara lite extra tålig och klara av patienter som kanske klappar hårdhänt eller gör höga ljud.

EN KÄRLEKSFULL LEKKAMRAT

Inom Resursteamet finns idag tre arbetsterapeuter som är utbildade vårdhundsförare och Élena och hennes kollegor har bara goda erfarenheter. Förutom positiva effekter på motorik och inlärning blir hunden en vän. Speciellt för ett barn som råkat ut för en skada kan det kännas bra med en lekkamrat som älskar dem tillbaka precis som de är.

Men att arbeta med hund passar inte alla. Det finns de som är hundrädda och allergiska.

–För dem är det viktigt att det också finns attraktiva alternativ så att ingen känner sig utanför eller avundsjuk, säger Élena Hammarström. Med allergin har vi löst det så att vi bara använder speciella delar av lokalerna och att alla vet när Svea är här. ■

Élena Hammarström, vårdhundförare och arbetsterapeut på Alviksstrandskolan.